

CÍTEL SOM, ŽE NEBO A ANJELI SÚ SO MNOU

Veľká skúška viery

František Majoroš

Predo mnou sedí silný, zdravý mladý muž, plný nádherných plánov do budúcnosti. Vyžaruje z neho istota, odhodlanie, chuť žiť a víťaziť, viera...

Je to už viac rokov, čo musel prejsť tento mladý človek veľkou skúškou a bojom viery potom, čo mu na pravidelnej lekárskej prehliadke vyhlásili nemilosrdnú, krutú diagnózu "lymfóm" (zápalové, nádorové zhrubnutie miazgovej uzliny), v ľudovej reči istý druh rakoviny.

Ľudia mu môžu hovoriť, čo chcú, on vie jedno, že Ježiš je živý Boh, že existuje a že ho uzdravil zo zákernej choroby.

Že dostal šancu, akú málokto dostáva, ale ktorú môže dostať každý,

kto začne brať Boha a Jeho Slovo

vážne.

Momentálne je plne aktívne prítomný v pracovnom procese, dokonca pracuje na smeny...v ostatnom čase ho nájdeš v službe na Božej vinici, kam sa veľmi rád ponáhľa a v ktorej je poctivo permantne

prítomný.

To je jeho veľká túžba - slúžiť Bohu po všetky dni života....

Ochotne sa s nami podelil o svoje prekrásne svedectvo - svedectvo o tom, ako ho Boh zmenil a ako prechádzal veľkou skúškou viery, v ktorej ho Boh nielen nádherne podržal a preniesol cez ňu, ale ho aj zázračne uzdravil....

Bohu buď vďaka a sláva za to v mene Ježiš.

1. Ferko, ako si stal veriacim, kedy sa Ti zmenil život ?

Pána som prijal spolu so svojimi kamarátmi na jednom zhromaždení cirkvi Oáza viery, bolo to v roku 1994.

Pozvala nás jedna naša priateľka Zuzka, ktorá je teraz, žiaľ, vo svete

a ako som sa dopočul, nie je šťastná a ani nemôže byť. Dodnes si pamätám, že to bolo 9. januára 1994, lebo som si to poznačil ceruzkou do Nového zákona, ktorý v cirkvi rozdávali a ktorý som dostal práve od nej.

Cítil som silný Boží dotyk, ale prítlačivosť sveta a hriechu, žiaľ, bola veľmi silná a moje skúsenosti so životom vo svete ešte neboli zatiaľ ešte také veľké. Všetko som videl ešte ružovo, mal som veľké žiadosti, horel vo mne hriech, musel som prejsť kus cesty vo svete, aby som na vlastnej koži spoznal jeho zákernú tvár.

Diskotéky, dievčatá, zábavy... a tak, veď vieš.

Boh sa ma mocne dotkol, ale kamaráti a ľahký zábavný hriešny život ma vábil a priťahoval viac a viac.

Kamaráti, Zuzka a túžba užívať si ma stiahli rovno do paže ráka sveta, kde som si začal plným priehrštím užívať. Teda chcel som. Ale to som ešte nevedel, že svet len sľubuje, ale nikdy nič nedáva.

Asi po pol roku som síce ešte raz navštívil Bohoslužby, ktoré sa konali v Dome kultúry vo "fajčiarni", (tak sa volala malá sála vo foyer

Domu kultúry; istý čas naozaj slúžila ako miestnosť pre fajčiarov, ale našim príchodom a hlavne kázaním Božieho slova a oslavovaním Boha sa zmenila na isté obdobie na úžasné miesto v Košiciach; poznámka red.) a cítil som sa naozaj skvele. Ťažoba, ktorá na mňa sadala stále viac a viac zo života, ktorý som viedol, mám na mysli diskotéky, zábavy, žúry a pod., zrazu zo mňa akoby spadla. Cítil som sa tam úžasne ľahký, čistý,...Bolo mi tak dobre, že je to ťažké opísať.

Ale do mysle mi šepkal tichý hlas znepokojujúce myšlienky:

"Pozri sa, koľko je tu málo ľudí. Ja viem na diskotéke zabávať oveľa väčšie množstvo ľudí, ako tu vidíš,

Divoký diskotékový život nedokázal Feriho naplniť

preto som silnejší ako Boh..."

Teraz už viem, že to bol hlas diabla, ale, žiaľ, vtedy som ho počúvol, napriek tomu, že som p o c í ť o v a l n e s k u t o č n ú nadprirodzenú úľavu a bolo mi jednoducho veľmi dobre.

Chcel som si však užívať, zabávať sa, hrešiť, aj keď mi to neprinášalo to, čo jediná krátka návšteva na Bohoslužbách v cirkvi, v Božej prítomnosti.

Nenávistné, vykonštruované

články proti cirkvi, vyfabrikované náboženskými a ateistickými postkomunistickými silami a zverejnené v tej dobe mi len dopomohli, aby som sa obrátil chrbtom k Bohu a cirkvi a vrhol sa plnými dúškami užívať si hriešny nespútany život vo svete ako márnratný syn.

Doma som dostal od svojich rodičov všetko, čo som si len zmyslel, netrpel som núdzou, mali ma radi, ale prázdnota, zožierajúca prázdnota v mojom vnútri ma začala tlačiť stále viac a viac....

Chcel som, žiadal som, túžil som po tom všetkom, čo sľuboval svet,...ale nedostával som to.

Nič z toho, čo som vraj mohol mať a čo som si priať, som nikdy nedosiahol, nič sa mi nedarilo.

Dnes už viem, že to bola neviditeľná sila, ktorá ma dráždila, vláčila a kruto sa so mnou zahrávala. Bol som vnútorne viac a viac "roztrhaný" a doliehala na mňa stále väčšia ťažoba.

Opakujem, netrpel som núdzou. Mal som všetkého viac, než moji rovesníci a doma sme mali dokonca harmonický rodinný život. Moje túžby boli čoraz špinavejšie a nižšie, hriešnejšie, bol som ochotný želať si to najnižšie, ale ani to som nedostával.

Presne ako márnratný syn, o ktorom hovoril Ježiš v evanjeliu, keď si už želať aspoň:

"A žiadal si môcť naplniť svoje brucho mlátom, ktoré žralo svine, ale mu ho nikto nedával."

Luk. 15.16

Išlo to so mnou dole kopcom...

2. Ako dlho si bol vo svete a kedy sa to zmenilo ?

Bolo to stále horšie a horšie. Takto som žil až do novembra roku 1999, keď som stretol teba, ale k tomu sa ešte vrátim. Tých, zhruba 5 rokov

bolo veľmi ťažkých a tie ostatné boli najhoršie. Každé ráno som sa budil s tým, že vstávam do akéhosi pomyselného väzenia. Bol som väzňom čohosi neviditeľného, ťažko vysvetliteľného a tlaky sa stupňovali.

Prišli do toho aj cigarety, lebo okolo mňa takmer všetci kamaráti fajčili, no vďaka Bohu som tomu neprepadol.

Preklínal som každý deň, do ktorého som sa zobudil, a to už od samého rána.

Tlaky začínali byť neznesiteľné.

Nastúpil som vojenskú službu a tam som už veru v jednom momente na stráži uvažoval o samovražde.

V jednej chvíli som si vložil samopal až do úst, ale tichý hlas mi pošepkal, čo blázníš, čo to robíš...

Vďaka Bohu za to, že mi to nedovolil urobiť.

Tie tlaky v mojom vnútri boli neznesiteľné, obrovská prázdnota ma zožierala, bál som sa mať vôbec nejaký sen alebo si niečo priať, lebo som vedel, že aj tak to nedostanem....

Počas celého toho obdobia, aj keď som sa vrátil z vojny, som sa vyhýbal styku s veriacimi, s ľuďmi z cirkvi, bola medzi nami bariéra.

Dnes viem, že tá bariéra bola vo mne, ešte stále som chcel žiť vo svete, bez Boha, bez cirkvi, aj keď trápený, ba až týraný.

Posledné dva roky bez Ježiša boli priam peklom na zemi.

Všetko sa zmenilo vtedy, keď som stretol po rokoch teba.

Jednoduchá otázka: "Ako sa máš?" mnou zatriasla a vtedy sa ma dotkol Boh.

Také jednoduché.

Vtedy prvýkrát som sa nechcel vyhnúť stretnutiu s tebou a po veľmi dlhom čase som sa zrazu cítil veľmi dobre.

Vedel som, potom, čo si ma pozval na zhromaždenie, že určite prídem,

lebo práve toto som potreboval, čo som tam vtedy cítil.

Ale neprišiel som ihneď na ďalšie zhromaždenie, ale až na najbližšiu stredu. A vtedy sa to stalo.

3. Čo sa s tebou udialo ?

Prišiel som na Bohoslužby, už počas chvál som sa dobre cítil, ale keď prišla kázeň, Boh začal cez teba hovoriť presne ku mne, priamo do môjho srdca.

Zrazu zo mňa všetko spadlo, cítil som sa neuveriteľne ľahko, čisto, bol som naplnený silou a hneď som vedel, že tu som doma.

Tlak zmizol, ako keby som bol ľahší minimálne o 10 kg. Vynorilo sa vo mne veľa zdravých otázok, začal som byť hladný po odpovediach. Predtým ma už nič nebavilo, teraz vo mne vznikol obrovský záujem o Božie veci a chuť žiť.

Zavolať som ti a požiadal ťa o stretnutie, aby som dostal odpovede na svoje otázky.

Práve vtedy si sa nemohol so mnou stretnúť, pre pracovné vyťaženie, tak si ma poprosil o strpenie.

Ozval si sa o dva týždne, že sa môžeme stretnúť.

Ale už nebolo treba, pretože za tie dva týždne, počas každej Bohoslužby Boh cez tvoju službu ku mne hovoril a zodpovedal mi priamo v kázniach všetky moje otázky.

Dostal som odpoveď naozaj na všetko.

Bol som plný radosti a zistil som, aké je dobré a dôležité pre duchovný rast byť na každej Bohoslužbe bez toho, že by mi to niekto povedal.

Bol som šťastný, ľahký, plný radosti, doma pri Bohu.

Začal sa mi otvárať stále viac duchovný svet a dostával som stále viac svetla.

Bol to začiatok aktívneho života v cirkvi. Túžil som byť v každej

aktivite, všade a vo všetkom, čo sa robilo v cirkvi.

Trocha som sa síce ešte hanbil pred vonkajšími ľuďmi hovoriť o Bohu a cirkvi, ale aj to Pán prelomil. Stalo sa to vtedy, keď som pozval kamaráta Ďuriho na Bohoslužby, lebo ešte Ježiša nepoznal a mal veľké problémy v rodine, ba aj sám so sebou.

Ďuri prišiel a hneď na prvom zhromaždení Pán k nemu mocne prehovoril. Utekal ihneď dopredu prijať Ježiša za svojho osobného Pána a Spasiteľa.

Stál som vzadu a tíško som sa spolu s Ďurim modlil modlitbu prijatia.

Tiekli mi slzy, plakal som a modlil som sa tiež.

Každé jedno slovo som veľmi silno prežíval...a vtedy som vedel, že som už úplne naozaj doma, že patríam Ježišovi a že Mu chcem do konca života slúžiť. Vtedy som sa Mu úplne odovzdal.

4. A zakrátko sa ozval diabol a prišla skúška viery..., ako to bolo, čo sa stalo ?

Pracujem v U.S.S v Košiciach a každý rok chodíme povinne na preventívnu zdravotnú prehliadku.

Všetko bolo o.k., dostal som aj pečiatku, mohol som pokojne pracovať ďalej. Len výsledky rozboru krvi boli trochu neštandardné, mal som zvýšené biele krvinky na hodnotu 13000. Preto si ma objednali na druhý odber.

Výsledky ukázali, že tentokrát som mal hodnotu krviniek zvýšenú na 16000. Nasadili mi antibiotiká a pýtali sa ma, či sa necítim zle, či mi nič nie je a poslali na pľúcne oddelenie na röntgen. Röntgen vykázal nejaké nezrovnalosti, preto ma poslali na „CT-čko“, na ktorom je lepšia čitateľnosť vnútorných

orgánov. To už bolo vážne, pretože ma z pľúcneho oddelenia zhánali priamo v robote a odtiaľ ma poslali k závodnému lekárovi, a tak nakoniec na to CT vyšetrenie.

Lekári už tušili, že mám vážnu diagnózu, ale čakali na to, ako dopadne vyšetrenie CT.

Na snímke, kde malo byť čierne miesto, bolo zreteľne vidieť veľký biely fľak.

To ma už poslali do Fakultnej nemocnice a nasledovali vyšetrenia: bronchoskopia, nepríjemné vyberanie uzlín z krku a pod...

Nakoniec prišla zdruvujúca správa z hematológie, ktorá nikoho nenechala na pochybách: "Onkologické ochorenie -Lymfóm". Nastal vo mne tvrdý duchovný boj, množstvo otázok, ako to je možné, prečo a pod., prečo teraz,

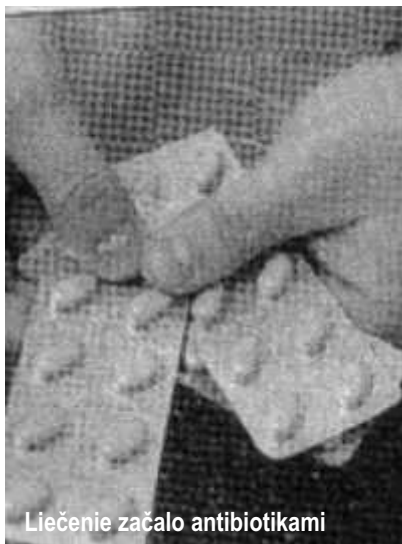
Vedel som, že Pán uzdravuje a chce, aby som bol uzdravený, ale mal som v sebe zmiešané pocity a myšlienky.

Začal sa boj...

5. Vieme, že sa to dobre skončilo, za chvíľu nám to iste povieš, ale prezrad' nám, ako prebiehal boj...

Boj bol neľahký a tvrdý, ale najviac mi pomáhalo Božie slovo a modlitebná podpora. Lekárka mi nasadila chemoterapiu a hneď na začiatku som zažil krušné chvíle v čakárni u lekára. Už som totiž začal brať prvé dávky a čakal som v čakárni na ďalšiu dávku. Bola tam

jedna pani, ktorá práve mala nastúpiť na chemoterapiu. Obrátila sa na sestričku s otázkou, že ktorá látka podávaná pacientom je najagresívnejšia, od ktorej vypadávajú vlasy a zanecháva značné stopy na vzhľade pacienta. A sestrička ukázala práve na červenú fľašku s nápisom Adam

Liečenie začalo antibiotikami

35, ktorú som bral ja.

Vtedy ma naplnil na chvíľu obrovský strach. Už na začiatku mi totiž oznámili, že po nasadení chemoterapie očakávajú veľký úbytok váhy, vypadávanie vlasov a pod.

pokračovalo ožarovaním

Ja som však pevne držal slovo a bojoval som boj viery.

Mal som rozhovory s tebou (pastorom), radil som sa a pred každou z dávok, ktoré som dostával v piatok, som poprosil „staršovstvo“ aj bratov a sestry o modlitbu.

Prežíval som, naozaj som doslova

vnímal obrovskú pomoc a podporu z vašich modlitieb.

Cítil som, že nebo a anjeli sú so mnou.

Stál som pevne na slove, ktoré si mi povedal podľa 2.Kor.15.57, že Pán nám dáva vždy víťazstvo a to, ako si mi povedal, že nie na to treba pozeráť, cez čo prechádzame, ale na koniec cesty - na to, čo chce dať a dáva Pán.

Robil som to, stál som na tejto veľkej pravde Božieho slova a ONO pracovalo a cez Neho Pán za mňa mohol bojovať. Cítil som to.

Musím ešte raz povedať, že veľmi som cítil modlitebnú podporu a veľmi mi pomáhala.

Dostával som dávky, ktoré sa dávajú v najagresívnejších štádiách, každý očakával veľký dopad na telesnú schránku.

Jeden z prvých zázrakov a faktické uistenie, že Pán je so mnou a že mi pomáha, som zažil, keď mi sestrička neveriacky krútiac hlavou povedala:

"Museli ste to zabetónovať, mali by ste vyzeráť ako malíček, vlasy by mali byť preč a je to úplne naopak?!" Ja som totiž pribral a nič som nestratil.

a chemoterapiou

Vďaka Pánu za to, najviac mi pomáhalo Božie slovo a vaše modlitby, vedel som, že Pán je so mnou a že môžem iba vyhrať, napriek všetkým tým pocitom a myšlienkam, ktoré na mňa prichádzali a kričali vo mne proti Božiemu plánu s mojím životom...

6. Takže ako vyzeralo finále...?

Vybral som poslednú dávku a poslali ma po čase na kontrolnú snímku do Leteckej nemocnice.

Mama išla so mnou, plakala, bála sa, ako to dopadne, ale ja som mal istotu, že všetko je dobré.

Aj vtedy som cítil modlitebnú pomoc.

Výsledok bol sladký, slávny, víťazný, znel: "Všetko je čisté!"

Ja som to vedel vďaka Božiemu slovu už predtým, ako som ho videl - videl som ho vierou, tak ako sa to učí v cirkvi.

Nasledovala kontrola po 3 mesiacoch, po 6 mesiacoch, napokon kontrola krvi a resumé bolo stále rovnaké:

"Všetko je čisté, v poriadku!"

Vďaka Bohu v mene Ježiš, naozaj som Pánovi vďačný za ten veľký zázrak.

Sú to už dva roky od ostatných vyšetrení a ja som úplne zdravý, pracujem na smeny a veľmi rád slúžim v cirkvi na všetkých aktivitách.

Som šťastný človek.

7. Hallelujah, veľký a dobrý je náš Boh. Tvoje plány do budúcnosti?

Odpoveď je veľmi ľahká, po ničom inom tak netúžim, ako žiť s Bohom, byť v službe Bohu, vo všetkých aktivitách, neviem si ináč svoj život predstaviť.

Spomínal som ti, že vo svete som bol stále klamaný, túžil som a nikdy nič som nedostával, že som sa už bál mať sny, želať si niečo, lebo som vedel, že to aj tak nedostanem.

Teraz sa to zmenilo. Všetko, o čom som sníval, som od Boha dostal. Aj v tej veľkej skúške viery som cítil, že dobrý Boh, Ježiš, je so mnou a nikdy ma neopustí. Bol som v Jeho

Zdravý a šťastný Feri sa pravidelne zúčastňuje cirkevných aktivít - aj brigád

rukách, bol som v bezpečí a nakoniec vďaka Jeho pomoci som vyhral nad zákernou chorobou.

Oplatí sa Mu slúžiť, naozaj som všetko, o čom som sníval, od Neho dostal, je to prekrásne.

Lekárska správa potvrdzujúca Feriho uzdravenie

Letecká vojenská nemocnica Košice
RTG ambulancia

3592/2005
25.02.2005

Pacient: **Majoroš František** 790205/8725

Výšetrenie: CT hrudníka, brucha
CT HRUDNÍK + ABDOMEN:

Výšetrenie prevedené natívne kraniokaudálne od vrcholov pľúc po horný okraj symfýzy, aj po i.v. aplikácii 100 ml K.I./OPTIRAY 350/automatickým injektorom od bránice po dolný okraj symfýzy s prietokom 2,5 ml/ssek. Šírka vyš. vrstvy je 5 mm, retrospektívne - koronárna, sagitálna aj axiálne rekonštrukcie so šírkou vrstvy 3 mm.

PI. parenchým má primeranú transparentitu, bez lož. zmien denzity, bronchovaskulárna štruktúra je pravidelná, bronchy majú primeranú šírku, stena bez lož. zmien denzity.

Mediastinum má primeranú veľkosť a tvar, patolog. zväčšené LU nepozorovať.

Pečeň, pankreas a slezina majú primeranú veľkosť a tvar, ostré kontúry, štruktúra je pravidelná, denzita natívne primeraná, postkontrastné enhancement je primerané, bez zreteľných ložiskových zmien denzity, bez známok expanzívneho procesu.

Žlčník má primeranú veľkosť, ostré ohraničenie, homogénny obsah s denzitou tekutina, bez CT dokázateľných konkrémentov. Intra ani extrahepatálne žlčovody nie sú dilatované. V portae v hile pečene má normálnu šírku a priebeh.

Oblasť nadobličiek je bez zreteľných patomorfologických zmien, obe nadobličky majú primeranú veľkosť a tvar.

Aortokaválne LU nie sú patolog. zväčšené.

Záver:
Normálny CT nález.

LETECKÁ VOJENSKÁ NEMOCNICA KOŠICE	43 0030-10123 MUDr. Zuzana El-Monanyová Rádiologička
--	--

MUDr. El-Monanyová
Rádiodiagnostik

Božie slovo - živý Ježiš Kristus je úžasný, život s Ním je to najkrajšie dobrodružstvo, ktoré končí v nebi.

8. Chceš niečo odkázať bratom a sestram?

Jedno jediné im chcem odkázať, to, čo pomohlo aj mne.

Čím viac nech sa odovzdajú Pánovi a oddelia sa od sveta, to ich prinesie ešte bližšie k Bohu a k Jeho veľkej láske, umožní Mu to naozaj konať mocné zázraky v ich živote a uniknúť zlu, ktoré je na svete.

Boh Vás žehnaj, vďaka za modlitby.

9 Aj teba, Ferko, veľa úspechov v živote a v službe Bohu, tešíme sa s Tebou z toho, čo Ti učinil Pán,